

WPROWADZENIE DO PÓŁROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. NAZWA, SIEDZIBA, PRZEDMIOT DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

KGHM Polska Miedź S.A. z siedzibą w Lubinie jest spółką akcyjną zarejestrowaną w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, numer rejestru KRS 23302. Podstawowy przedmiot działalności przedsiębiorstwa stanowi:

- kopalnictwo rud metali nieżelaznych,
- wydobywanie żwiru i piasku,
- produkcja miedzi, metali szlachetnych i nieżelaznych,
- produkcja soli,
- odlewnictwo metali lekkich i nieżelaznych,
- kucie, prasowanie, wylaczanie i walcowanie metali – metalurgia proszków,
- zagospodarowanie odpadów,
- sprzedaż hurtowa na zasadzie bezpośredniej płatności lub kontraktu,
- magazynowanie i przechowywanie towarów,
- działalność związana z zarządzaniem holdingami,
- działalność geologiczno-poszukiwawcza,
- wykonywanie robót ogólnobudowlanych w zakresie obiektów górniczych i produkcyjnych,
- wytwarzanie i dystrybucja energii elektrycznej oraz pary wodnej i gorącej wody, wytwarzanie gazu, dystrybucja paliw gazowych przez sieć zasilającą,
- zawodowe trudnienie się ratownictwem,
- rozkładowy i pozarozkładowy transport lotniczy,
- usługi telekomunikacyjne i informatyczne.

Akcje KGHM Polska Miedź S.A. znajdują się w obrocie na rynku regulowanym - sektor według klasyfikacji GPW w Warszawie „przemysł metalowy”.

2. CZAS TRWANIA DZIAŁALNOŚCI EMITENTA

KGHM Polska Miedź S.A. prowadzi działalność od 12 września 1991 roku. Czas trwania działalności jest nieoznaczony. Prawnym poprzednikiem Spółki było przedsiębiorstwo państwowe Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi w Lubinie przekształcone w jednoosobową Spółkę Skarbu Państwa w trybie określonym w ustawie z dnia 13 lipca 1990 roku o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

3. OKRESY, ZA KTÓRE PREZENTOWANE JEST SPRAWOZDANIE FINANSOWE

Prezentowane sprawozdania finansowe Spółki obejmują:

- okres bieżący od 1 stycznia do 30 czerwca 2005 r.,
- okres porównywalny od 1 stycznia do 30 czerwca 2004 r.

3.1 SKŁAD ORGANÓW SPÓŁKI

Rada Nadzorcza Spółki

W okresie od 1 stycznia 2005 r. do 15 czerwca 2005 r. skład Rady Nadzorczej przedstawiał się następująco:

- Janusz Maciejewicz	Przewodniczący
- Jerzy Markowski	Z-ca Przewodniczącego
- Jan Rymarczyk	Sekretarz
- Elżbieta Niebisz	
- Tadeusz Janusz	
- Marek Wierzbowski	

oraz wybrani przez pracowników

- Józef Czyczerski
- Leszek Hajdacki
- Ryszard Kurek

W związku z upływem V kadencji Rady Nadzorczej, Zwyczajne Walne Zgromadzenie KGHM Polska Miedź S.A. Uchwałami Nr 38/2005-44/2005 z dnia 15 czerwca 2005 powołało osoby jak niżej w skład Rady Nadzorczej VI kadencji, a Rada Nadzorcza uchwałami Nr 1/VI/05, 2/VI/05 i 3/VI/05 z dnia 23 czerwca 2005 r. wybrała osoby wskazane niżej na funkcję Przewodniczącego Rady, Zastępcę Przewodniczącego i Sekretarza:

- Elżbieta Niebisz
- Tadeusz Janusz
- Jan Rymarczyk
- Krzysztof Szamałek
- Maciej Kruk
- Marek Wierzbowski

Przewodnicząca
Z-ca Przewodniczącego
Sekretarz

oraz wybrani przez pracowników

- Józef Czyczerski
- Leszek Hajdacki
- Ryszard Kurek

Zarząd Spółki

W okresie od 1 stycznia 2005 r. do 23 czerwca 2005 r. Zarząd Spółki działał w następującym składzie:

- Wiktor Błądek	Prezes Zarządu
- Jarosław Andrzej Szczepek	I Wiceprezes Zarządu ds. Finansowo-Ekonomicznych
- Andrzej Krug	Wiceprezes Zarządu ds. Pracowniczych
- Robert Nowak	Wiceprezes Zarządu ds. Handlu, Marketingu i Zabezpieczeń
- Marek Szczepiak	Wiceprezes Zarządu ds. produkcyjnych

W dniu 23 czerwca 2005 r. Rada Nadzorcza Spółki odwołała Pana Wiktora Błądka z funkcji Prezesa Zarządu, a powołała go na funkcję Wiceprezesa Zarządu.

Na tym samym posiedzeniu na stanowisko Prezesa Zarządu powołany został Pan Marek Szczepiak a na stanowisko Wiceprezesa Zarządu - Pana Sławomira Pakulskiego.

Po tych zmianach do 30 czerwca 2005 r. skład Zarządu przedstawiał się następująco:

- Marek Szczepiak	Prezes Zarządu
- Jarosław Andrzej Szczepek	I Wiceprezes Zarządu, Wiceprezes Zarządu ds. Finansowo-Ekonomicznych
- Wiktor Błądek	Wiceprezes Zarządu ds. Górnictwa
- Andrzej Krug	Wiceprezes Zarządu ds. Pracowniczych
- Robert Nowak	Wiceprezes Zarządu ds. Handlu, Marketingu i Zabezpieczeń
- Sławomir Pakulski	Wiceprezes Zarządu ds. Hutnictwa

4. ŁĄCZNE DANE SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

Sprawozdanie finansowe Spółki za okres obrotowy oraz porównywalny okres poprzedni sporządzone zostało jako łączne sprawozdanie wewnętrznych samobilansujących Oddziałów struktury przedsiębiorstwa. Łączne sprawozdanie prezentowane jest po dokonaniu wyłączeń wzajemnych przychodów i kosztów oraz wzajemnych sald rozrachunków.

KGHM Polska Miedź S.A. jako podmiot dominujący, sporządza i publikuje skonsolidowane sprawozdanie finansowe.

5. POŁĄCZENIE SPÓŁEK

W bieżącym okresie sprawozdawczym oraz w okresie porównywalnym nie dokonywano połączenia z innymi podmiotami.

6. KONTYNUACJA DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej Spółki. Nie istnieją również okoliczności wskazujące na zagrożenia kontynuacji działalności w dającej się przewidzieć przyszłości.

7. PORÓWNYWALNOŚĆ SPRAWOZDAŃ

W celu zapewnienia porównywalności dane sprawozdania za półrocze 2004, podlegały przekształceniu w zakresie:

- wprowadzenia korekt do wyceny metodą praw własności udziałów i akcji w jednostkach podporządkowanych, w związku z ze zmianą zasad rachunkowości w jednostkach podporządkowanych,
- uznawania instrumentów pochodnych w umowach zawartych w walutach typowych dla danego rodzaju transakcji,
- metodologii oszacowania i prezentacji rezerw na likwidację kopalń i innych obiektów technologicznych, w dostosowaniu do nowelizacji MSR 37, IFRIC 1,

- metodologii ujmowania aktywów finansowych, których przeniesienie (na podstawie umowy faktoringowej) nie kwalifikuje tych aktywów do wyłączenia z ksiąg.

Objaśnienie różnic w stosunku do uprzednio publikowanych sprawozdań zawiera *dodatkowa nota objaśniająca nr 16*.

8. KOREKTY WYNIKAJĄCE Z OPINII PODMIOTÓW UPRAWNIONYCH DO BADANIA

Opinia podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań Spółki za poprzedni okres bilansowy zakończony 31 grudnia 2005 r. nie zawierała zastrzeżeń.

9. ZASADY RACHUNKOWOŚCI, METODY WYCENY

W prezentowanych okresach Spółka stosowała poniższe zasady rachunkowości i metody wyceny określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2002 roku nr 76 poz.694 z późniejszymi zmianami) oraz w Branżowych Zasadach Rachunkowości i Planie Kont KGHM Polska Miedź S.A.

9.1 Wartości niematerialne i prawne

Za wartości niematerialne i prawne uznaje się:

- nabyte prawa majątkowe – autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych oraz zdobniczych, know-how,
- koszty prac rozwojowych zakończonych wynikiem pozytywnym, który zostanie wykorzystany do produkcji nowych produktów lub ulepszonych technologii,
- nabytą wartość firmy,

a także, zaliczone do aktywów trwałych wyżej wymienione prawa, przyjęte do odpłatnego używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej o podobnym charakterze, jeżeli umowa spełnia jeden z warunków określonych w art.3 ust.4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości.

Wartości niematerialne i prawne wyceniane są według:

- cen nabycia, dla nabytych praw majątkowych,
- kosztów wytworzenia, dla aktywowanych prac rozwojowych,
- różnicy między ceną nabycia jednostki lub zorganizowanej części, a niższą od niej wartością przyjętych aktywów netto wycenionych wg wartości godziwej, dla wartości firmy.

Wartość początkowa wartości niematerialnych i prawnych pomniejszana jest o skumulowane odpisy amortyzacji oraz odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się metodą liniową, w dostosowaniu do przewidywanego okresu używania oraz według poniższych zasad:

- poprzez jednorazowe spisanie w koszty amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych o wartości jednostkowej, która nie przekracza wartości składnika majątku trwałego dopuszczonej do jednorazowego spisania w koszty w przepisach podatkowych,
- koszty prac rozwojowych w okresie 5 lat,
- wartość firmy w okresie 5 lat, a w indywidualnie uzasadnionych przypadkach w okresie do 20 lat,
- nabyte prawa majątkowe w okresie ekonomicznej użyteczności ustalonej indywidualnie dla składników praw majątkowych.

9.2 Rzeczowe aktywa trwałe

Za rzeczowe aktywa trwałe Spółka uznaje:

- środki trwałe
- nieruchomości tj. grunty własne wraz z nabytym prawem wieczystego użytkowania gruntów, budowle, budynki oraz będące odrębną własnością lokale, a także prawo do lokalu mieszkalnego lub użytkowego,
- maszyny, urządzenia, środki transportu i inne rzeczy,
- ulepszenia w obcych środkach trwałych / w wartości poniesionych nakładów /,
- środki trwałe w budowie i zaliczki na środki trwałe w budowie.

Ponadto, do środków trwałych Spółka zalicza koszty przyszłej likwidacji zakładów górniczych i innych obiektów technologicznych. Koszty te po zdyskontowaniu zwiększają wartość początkową środków trwałych i podlegają amortyzacji począwszy od momentu rozpoczęcia ich użytkowania, proporcjonalnie do okresu ustalonego w harmonogramie likwidacji.

Za aktywa trwałe uznaje się również obce środki trwałe przyjęte do odpłatnego używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej o podobnym charakterze, jeżeli umowa spełnia jeden z warunków określonych w art.3 ust.4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości.

W ewidencji pozabilansowej Spółka ujmuje:

- grunty Skarbu Państwa otrzymane w wieczyste użytkowanie, w wartości określonej operatem szacunkowym stanowiącym podstawę do wnoszenia opłat za użytkowanie prawa,
- środki trwałe obce, użytkowane na podstawie umów nie spełniających kryteriów określonych w art.3 ust.4 ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości,
- środki trwałe postawione w stan likwidacji, do czasu likwidacji,
- niskocenne składniki majątku spełniające warunki klasyfikacji środków trwałych wyłączone z ewidencji bilansowej na podstawie Art. 4 ust. 4.

Środki trwałe – wartość początkową środków trwałych stanowi cena ich nabycia, a w przypadku środków trwałych wytworzonych we własnym zakresie - koszt ich wytworzenia.

Środki trwałe ujawnione lub otrzymane nieodpłatnie wyceniane są według cen sprzedaży takiego samego lub podobnego składnika. Wartość początkową środka trwałego powiększają koszty jego ulepszenia.

Wartość początkowa i dotychczas dokonane odpisy umorzeniowe środków trwałych podlegają aktualizacji wyceny na podstawie odrębnych przepisów, jednakże na poziomie nie wyższym od wartości godziwej. Powstała w wyniku aktualizacji różnica odnoszona jest na kapitał z aktualizacji wyceny.

Od środków trwałych Spółka dokonuje odpisów z tytułu trwałej utraty wartości, doprowadzających wycenę wartości środka trwałego do ceny sprzedaży netto lub ustalonej w inny sposób wartości godziwej.

Odpisów amortyzacji bilansowej Spółka dokonuje w oparciu o zasady określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przy zastosowaniu wewnętrznych regulacji przyjętych przez Zarząd Spółki tj.

- Branżowej Tabeli Stawek Amortyzacji Bilansowej,
- Branżowego Katalogu Warunków Doboru Dodatkowych Stawek Amortyzacji Bilansowej.

Odpisy amortyzacji dokonywane są przy zastosowaniu poniższych zasad:

1. poprzez jednorazowe spisanie w koszty amortyzacji środków trwałych o wartości jednostkowej, która nie przekracza wartości składnika majątku trwałego dopuszczanej do jednorazowego spisania w koszty w przepisach podatkowych,
2. dla środków trwałych stanowiących pierwsze lub kompleksowe wyposażenie, o wartości nie przekraczającej wartości ustalonej dla jednorazowego spisania w koszty składników majątku trwałego przez przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych, rozliczenia amortyzacji w koszty Spółki dokonuje się w okresie 3-5 lat,
3. pozostałe środki trwałe według metody liniowej tj. drogą systematycznego rozłożenia ich wartości początkowej na okres przewidywanej ekonomicznej użyteczności, w równych comiesięcznych ratach, proporcjonalnie do upływu czasu, na podstawie planu amortyzacji.

W bieżącym okresie obrotowym Spółka użytkowała obce środki trwałe nie podlegające amortyzacji, na podstawie zawartych umów dzierżawy.

Środki trwałe w budowie – wartość początkową środków trwałych w budowie stanowi cena ich nabycia, a w przypadku wytworzenia we własnym zakresie koszt wytworzenia.

Wycenę środka trwałego w budowie pomniejsza trwała utrata ich wartości doprowadzająca wycenę do poziomu cen sprzedaży netto lub ustalonej w inny sposób wartości godziwej.

9.3 Inwestycje długoterminowe

Za inwestycje długoterminowe Spółka uznaje aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu ich wartości, uzyskania z nich przychodów w formie odsetek, dywidend, udziałów w zyskach lub innych pożytków.

Inwestycje długoterminowe stanowią:

- aktywa finansowe - udziały, akcje, udzielone pożyczki długoterminowe i inne aktywa finansowe, w tym lokaty długoterminowe,
- nieruchomości i wartości niematerialne i prawne nie użytkowane przez Spółkę,
- inne inwestycje trwałe.

Począwszy od 1 stycznia 2004 r. inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się następująco:

- udziały i akcje w jednostkach podporządkowanych - wg metody praw własności,
- długoterminowe aktywa finansowe dla których istnieje aktywny rynek - wg wartości rynkowej,
- pożyczki udzielone, z wyjątkiem przeznaczonych do obrotu – wg skorygowanej ceny nabycia oszacowanej za pomocą efektywnej stopy procentowej,
- pozostałe aktywa długoterminowe, w tym nieruchomości inwestycyjne oraz wartości niematerialne i prawne – wg ceny nabycia.

Inwestycje długoterminowe wyrażone w walutach obcych wyceniane są po średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez NBP.

9.4 Zapasy

Do zapasów Spółka zalicza:

- materiały,
- półprodukty i produkty w toku,
- produkty gotowe,
- towary,
- zaliczki na dostawy.

Składniki zapasów wyceniane są według zasad:

- przychód materiałów i towarów nabytych – według cen zakupu,
- materiały wytworzone we własnym zakresie - według kosztów wytworzenia ,
- odpady własnej produkcji – według cen sprzedaży netto,
- rozchód materiałów i towarów – według cen przeciętnych ustalonych w wysokości średniej ważonej cen danego składnika,
- zapas materiałów i towarów - według cen przeciętnych ustalonych jak dla rozchodu,
- produkty własnej produkcji – wyroby gotowe i półfabrykaty, na poziomie kosztów wytworzenia.

Na dzień bilansowy zapasy majątku obrotowego wyceniane są według przyjętych wyżej zasad, jednakże na poziomie nie wyższym od cen sprzedaży netto.

9.5 Kontrakty długoterminowe

Wyboru metody wyceny długoterminowych umów Spółka dokonuje każdorazowo w zależności od indywidualnych warunków realizacji umowy. Na dzień bilansowy w Spółce nie występują umowy długoterminowe, które spełniałyby warunki wyceny z Art. 34 a.

9.6 Należności

Za należności uznaje się aktywa o wiarygodnie oszacowanej wartości, co do których istnieje prawdopodobieństwo osiągnięcia wpływu korzyści ekonomicznych.

Z punktu widzenia terminu wymagalności należności kwalifikowane są jako długoterminowe lub krótkoterminowe.

Do aktywów długoterminowych Spółka kwalifikuje należności o terminie wymagalności powyżej 12 miesięcy od dnia bilansowego, z wszelkich innych tytułów niż dostawy, roboty i usługi.

Do aktywów krótkoterminowych zaliczane są należności z tytułu dostaw, robót i usług niezależnie od terminu wymagalności oraz należności z wszelkich innych tytułów o terminie wymagalności w okresie do 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Należności wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności. Odsetki za zwłokę w zapłacie należności Spółka nalicza w wysokości wynikającej z umów.

Począwszy od 1 stycznia 2004 r. należności wyrażone w walutach obcych na dzień przeprowadzenia operacji oraz na dzień bilansowy wycenia się po średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez NBP.

Od należności Spółka dokonuje odpisów aktualizujących wartość należności.

9.7 Inwestycje krótkoterminowe

Za inwestycje krótkoterminowe Spółka uznaje aktywa płatne, wymagalne lub przeznaczone do zbycia w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego lub od daty ich założenia, wystawienia lub nabycia, albo stanowiące środki pieniężne.

Inwestycje krótkoterminowe w Spółce stanowią:

1. Krótkoterminowe aktywa finansowe

- udziały, akcje, inne papiery wartościowe, udzielone pożyczki, inne aktywa finansowe w tym lokaty terminowe oraz naliczone odsetki od aktywów finansowych płatne lub wymagalne w okresie 3-12 miesięcy od dnia otrzymania, wystawienia, nabycia lub założenia aktywa,
- środki pieniężne w kasie i na rachunkach bieżących,
- inne środki pieniężne,
- inne aktywa pieniężne, do których Spółka zalicza inwestycje finansowe o dużej płynności, łatwo wymienne na znane kwoty środków pieniężnych,

2. Inne inwestycje krótkoterminowe.

Inwestycje krótkoterminowe wycenia się według cen nabycia, albo cen zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia i rozliczenia transakcji nie są istotne.

Na dzień bilansowy inwestycje krótkoterminowe wycenia się według niższej z dwóch wartości – ceny nabycia i wartości rynkowej. Jeżeli dla danego składnika nie istnieje aktywny rynek za wycenę przyjmuje się określoną indywidualnie wartość godziwą, jeżeli wartość ta jest niższa od ceny nabycia (zakupu). Inwestycje wyrażone w walutach obcych na dzień ich nabycia i na dzień bilansowy wycenia się po średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez NBP.

9.7.1 Instrumenty pochodne

1. Uznawanie i wycena instrumentów pochodnych w bilansie

Instrumenty pochodne ujmowane są w księgach w momencie, gdy Spółka staje się stroną wiążącej umowy. W przypadku instrumentów nabytych, instrumenty te ujmowane są jako krótkoterminowe aktywa finansowe w wartości początkowej, którą stanowi cena nabycia danego instrumentu lub – w przypadku instrumentów wystawionych - w krótkoterminowych zobowiązaniach, w wysokości ceny sprzedaży danego instrumentu. W przypadku opcji wartość początkową stanowi otrzymana lub zapłacona premia.

Wbudowane instrumenty pochodne wyłącza się z każdej umowy, jeżeli jest w niej zawarty taki instrument pochodny i wprowadza się do ksiąg rachunkowych na dzień jej zawarcia, przy czym winne być spełnione poniższe warunki:

- Umowa zawierająca wbudowany instrument pochodny (umowa mieszana) nie jest wyceniana w wartości godziwej, której zmiany odnoszone są do przychodów lub kosztów finansowych,
- Charakter wbudowanego instrumentu oraz ryzyka z nim związane nie są ściśle powiązane z charakterem umowy zasadniczej i ryzykami z niej wynikającymi,
- Odrębny instrument, którego charakterystyka odpowiada cechom wbudowanego instrumentu pochodnego, spełniałby definicję instrumentu pochodnego,
- Możliwe jest wiarygodne ustalenie wartości godziwej instrumentów wbudowanych.

Na dzień bilansowy instrumenty pochodne wyceniane są w wartości godziwej. Instrumenty pochodne o wartości godziwej większej od zera stanowią aktywa finansowe i wykazywane są w krótkoterminowych aktywach finansowych, zaś instrumenty o ujemnej wartości godziwej stanowią zobowiązania finansowe i wykazywane są w krótkoterminowych zobowiązaniach.

2. Wartość godziwa

Oszacowana wartość godziwa odpowiada kwocie możliwej do uzyskania lub koniecznej do zapłaty w celu zbycia pozycji otwartych na dzień bilansowy. Dla transakcji, dla których było to możliwe, wyceny dokonuje się w oparciu o notowania rynkowe. W przypadku transakcji terminowego kupna lub sprzedaży towarów, w celu ustalenia ich wartości godziwej posłużono się, cenami terminowymi na daty zapadalności poszczególnych transakcji, w przypadku miedzi według oficjalnych cen zamknięcia LME na dzień bilansowy. W odniesieniu do srebra użyto ceny *fixing* ustalonej, także w dniu bilansowym, na LBM oraz stóp oprocentowania pożyczek srebrowych (*silver lease rates*). W pozostałych przypadkach zastosowano kwotowania od brokerów.

2.1. Ujęcie skutków zmian wartości godziwej i zysków lub strat z realizacji instrumentu

Ujęcie skutków zmian wartości godziwej bądź zysków i strat z realizacji instrumentów pochodnych zależy od ich przeznaczenia. Instrumenty są kwalifikowane jako instrumenty zabezpieczające lub instrumenty handlowe. W grupie instrumentów zabezpieczających wyróżniane są instrumenty zabezpieczające wartość godziwą i instrumenty zabezpieczające przyszłe przepływy środków pieniężnych. Poza tym instrumenty pochodne, ze względu na kryterium przedmiotowe, ujmowane są jako instrumenty towarowe i instrumenty walutowe.

2.2. Ujęcie handlowych instrumentów pochodnych

Zyski i straty wynikające ze zmian wartości godziwej handlowego instrumentu pochodnego wskutek wyceny na dzień bilansowy bądź też w wyniku jego rozliczenia odnoszone są jako koszty lub przychody finansowe w rachunku zysków i strat w okresie, w którym powstały.

2.3. Ujęcie zabezpieczających instrumentów pochodnych

Zabezpieczanie, dla celów rachunkowości, polega na proporcjonalnym kompensowaniu między sobą wyników uzyskiwanych na skutek zmian wartości godziwej lub zmian przepływów środków pieniężnych wynikających z instrumentu zabezpieczającego o pozycji zabezpieczanej.

a) Instrumenty zabezpieczające wartość godziwą

Instrument pochodny zabezpieczający wartość godziwą:

- służy ograniczeniu ryzyka zmian wartości godziwej ujętego w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań (bądź jego części) lub też przyszłego zobowiązania i przypisuje się go konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z tym składnikiem oraz
- wpływa na wykazywany zysk lub stratę netto.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej instrumentu zabezpieczającego odnoszone są jako koszty lub przychody finansowe w rachunek zysków i strat w okresie, w którym powstały.

Jednocześnie zysk lub strata z zabezpieczanej pozycji, które można przypisać zabezpieczanemu ryzyku, korygują wartość bilansową zabezpieczanej pozycji oraz są ujmowane w rachunku zysków i strat.

b) Instrumenty zabezpieczające przepływy środków pieniężnych

Instrument zabezpieczający przepływy środków pieniężnych:

- służy ograniczeniu zmienności przepływu środków pieniężnych i przypisuje się go konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z ujętym w bilansie składnikiem aktywów lub zobowiązań lub z wysoce prawdopodobną prognozowaną przyszłą transakcją oraz
- wpływa na wykazywany zysk lub stratę netto.

Zyski i straty wynikające ze zmiany wartości godziwej instrumentu zabezpieczającego przepływy pieniężne ujmowane są w odrębnej pozycji kapitałów własnych, w takiej części, w jakiej dany instrument stanowi skuteczne zabezpieczenie związanej z nim pozycji zabezpieczanej. Część nieskuteczną odnosi się do rachunku zysków i strat. Zyski lub straty powstałe na instrumencie zabezpieczającym przepływy pieniężne odnoszone są w rachunek zysków i strat w momencie, gdy dana pozycja zabezpieczana wpływa na rachunek zysków i strat.

Jeżeli zabezpieczane przyszłe zobowiązanie lub prognozowana transakcja prowadzą do ujęcia w bilansie składnika aktywów lub zobowiązań, wówczas w chwili ujęcia tego składnika, związane z nim zyski i straty, są uwzględnione w cenie nabycia lub innej wartości bilansowej danego składnika aktywów lub zobowiązania.

Spółka, w ramach rachunkowości zabezpieczeń stosuje instrumenty zabezpieczające przyszłe przepływy pieniężne. Wyznaczane zabezpieczenia dotyczą przyszłych prognozowanych transakcji (*forecast transactions*) przyjętych w Planie Sprzedaży Spółki na dany rok. Plany te sporządzane są w oparciu o możliwości produkcyjne Spółki na dany okres. KGHM Polska Miedź S.A. ocenia prawdopodobieństwo wystąpienia tych transakcji jako bardzo wysokie, ponieważ z historycznego punktu widzenia Spółka zawsze realizowała sprzedaż na poziomach założonych w poszczególnych Planach Sprzedaży.

Ponadto, Spółka dysponuje szeroką listą stałych, wiarygodnych i długoletnich kontrahentów, zdywersyfikowanych pod względem położenia geograficznego. Dlatego też, prawdopodobieństwo wycofania się ze współpracy większej ich liczby jest niewielkie. W przypadku wystąpienia takiego scenariusza, tj. zerwania umów przez kontrahentów z KGHM Polska Miedź S.A. i niemożnością znalezienia alternatywnych odbiorców, Spółka ma możliwość zrealizowania założonej sprzedaży poprzez dostawy towarów na giełdy towarowe. Zarówno miedź jak i srebro sprzedawane przez KGHM są produktami wysoce standaryzowanymi, więc liczba potencjalnych odbiorców na całym świecie jest bardzo duża, a dodatkowo produkty KGHM charakteryzują się wysoką jakością, potwierdzoną stosownymi certyfikatami.

2.4. Wycofanie wyznaczenia instrumentu jako zabezpieczenie

Zaprzestaje się ujmowania instrumentów pochodnych jako zabezpieczających, jeżeli instrument pochodny wygaśnie, zostanie sprzedany, wypowiedziany, zrealizowany lub, jeżeli Spółka wycofa wyznaczenie danego instrumentu jako zabezpieczenie. Spółka może podjąć decyzję o ustanowieniu dla danego instrumentu pochodnego nowego powiązania zabezpieczającego, dokonać zmiany przeznaczenia instrumentu pochodnego bądź wyznaczyć go do zabezpieczenia innego rodzaju ryzyka.

Wówczas, dla zabezpieczeń przepływów środków pieniężnych, zyski lub straty powstałe w okresach, w których zabezpieczenie było efektywne pozostają w kapitałach aż do momentu, w którym zabezpieczana pozycja wpływa na rachunek zysków i strat.

Jeśli zabezpieczenie przyszłego zobowiązania lub prognozowanej przyszłej transakcji przestanie funkcjonować (pozycja zabezpieczana przestała spełniać definicję przyszłego zobowiązania, lub istnieje prawdopodobieństwo, nie zawarcia planowanej transakcji), wówczas zysk lub strata netto ujęta w kapitałach zostaje natychmiast przeniesiona do rachunku zysków i strat.

9.7.2 Wyznaczanie kredytów walutowych jako transakcji zabezpieczających przyszłe przepływy pieniężne

Zarządzanie ryzykiem walutowym

Zgodnie z Polityką Zarządzania Ryzykiem, Spółka unika ryzyka kursowego związanego z zaciągniętymi kredytami poprzez m. in. wykorzystywanie naturalnych źródeł finansowania w USD.

Stosowane zasady rachunkowości mają na celu odzwierciedlenie tego typu zabezpieczeń w sprawozdaniu finansowym Spółki.

Celem zarządzania ryzykiem jest wyeliminowanie ryzyka kursu walutowego związanego z przyszłymi, wysoce prawdopodobnymi przychodami z transakcji sprzedaży Spółki w dolarach amerykańskich.

Równowartość zaciągniętych zobowiązań w walutach obcych zgodnych z walutą, w jakiej Spółka uzyskuje przychody (prognozowane przyszłe transakcje sprzedaży denominowane w dolarach amerykańskich) powoduje, że Spółka nie jest narażona na ryzyko kursowe związane z tymi przychodami.

W efekcie posiadania takiego zabezpieczenia Spółka uzyskuje niezmienny, w okresie zabezpieczenia, kurs wymiany natychmiastowej (spot) dla przyszłych przychodów ze sprzedaży.

Powiązanie zabezpieczające ma charakter zabezpieczenia przyszłych przepływów pieniężnych.

Rewolwingowe (odnawialne) kredyty walutowe nie są wyznaczane jako instrumenty zabezpieczające.

Aktywa finansowe nie będące pochodnym instrumentem finansowym lub zobowiązania finansowe nie będące pochodnym instrumentem finansowym mogą być wyznaczone jako instrument zabezpieczający jedynie dla zabezpieczenia ryzyka walutowego.

9.8 Rozliczenia międzyokresowe

Czynnych rozliczeń międzyokresowych Spółka dokonuje w stosunku do poniesionych kosztów lub zużycia składników aktywów, które dotyczą przyszłych okresów obrotowych. Wartość tych kosztów została oszacowana pod kątem przyszłego wpływu korzyści ekonomicznych.

Do czynnych rozliczeń międzyokresowych Spółka zalicza:

- wynagrodzenia wraz z narzutami wypłacane jednorazowo,
- koszty prac rozwojowych do czasu ich zakończenia,
- jednorazowe roczne opłaty z tytułu ubezpieczeń majątkowych, osobowych, prenumeraty czasopism, wieczystego użytkowania gruntów, czynszów pobranych z góry itp.
- odpisanych jednorazowo kosztów amortyzacji środków trwałych, stanowiących pierwsze lub kompleksowe wyposażenie obiektów,
- koszty przygotowania nowej produkcji,
- odpis na ZFŚS rozliczany w ciągu roku,
- pobrane z góry odsetki od kredytów i pożyczek.

Do czynnych rozliczeń międzyokresowych zaliczane są ponadto aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Z punktu widzenia okresu rozliczenia, czynne rozliczenia międzyokresowe kwalifikowane są do aktywów krótko lub długoterminowych.

Do odpisu czynnych rozliczeń międzyokresowych Spółka stosuje indywidualnie oszacowany okres, w zależności od charakteru i wartości rozliczanej pozycji.

Na dzień bilansowy wycena rozliczeń międzyokresowych czynnych dokonywana jest przy zastosowaniu zasady ostrożności.

9.9 Kapitały własne

Kapitały Spółki stanowią:

- kapitał zakładowy (akcyjny), wyrażony w wartości nominalnej,
- kapitał zapasowy, tworzony i wykorzystywany zgodnie ze Statutem Spółki,
- kapitał z aktualizacji wyceny aktywów trwałych oraz wyceny do poziomu wartości godziwej instrumentów zabezpieczających, w skutecznej części zabezpieczenia,
- kapitał rezerwowy tworzony na cele określone w Statucie Spółki,
- nie podzielony zysk lub nie pokryta strata z lat ubiegłych,
- wynik finansowy bieżącego okresu obrotowego.

9.10 Zobowiązania

Za zobowiązania uznaje się wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości, które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów Spółki.

Do zobowiązań Spółka zalicza:

- zobowiązania finansowe z tytułu kredytów i pożyczek, emisji dłużnych papierów wartościowych, instrumentów finansowych, leasingu itp.
- zobowiązania z tytułu dostaw, robót i usług,
- zobowiązania z tytułu ceł, podatków, ubezpieczeń i innych tytułów publicznoprawnych,
- zobowiązania z tytułu wynagrodzeń,
- wszelkie pozostałe zobowiązania.

Za zobowiązania uznaje się również:

- rezerwy na zobowiązania, których termin wymagalności nie jest pewny, a wartość możliwa do wiarygodnego oszacowania,
- fundusze specjalne – Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych i inne,
- rozliczenia międzyokresowe kosztów i przychodów.

Zobowiązania na dzień powstania wycenia się w wartości nominalnej.

Na dzień bilansowy wycenę ustala się w kwocie wymagającej zapłaty tj. z uwzględnieniem odsetek należnych lub kwot waloryzacji roszczenia - w wysokości określonej w umowie oraz różnic kursowych wynikających z wyceny zobowiązań po obowiązującym kursie.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych na dzień ich powstania i na dzień bilansowy wycenia się po średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez NBP.

9.10.1 Zobowiązania warunkowe – pozabilansowe

Za zobowiązania warunkowe Spółka uznaje potencjalny przyszły obowiązek wykonania świadczeń, których powstanie jest zależne od zaistnienia określonych zdarzeń.

Do zobowiązań warunkowych (pozabilansowych) Spółka zalicza m.in.:

- gwarancje i poręczenia i weksle na rzecz osób trzecich, wynikające z umów,
- zobowiązania z tytułu odszkodowań za szkody powstałe w wyniku działalności gospodarczej, od spraw pozostających w trakcie postępowania,
- zawieszone warunkowo kary za gospodarcze korzystanie ze środowiska naturalnego,
- zobowiązania wynikające z umów wdrożeniowych, obliczone od przyszłych efektów,
- zobowiązania wobec Skarbu Państwa z tytułu nieodpłatnego pozyskania prawa wieczystego użytkowania gruntów, w wartości wyceny gruntów na poziomie wynikającym z operatów szacunkowych.

9.10.2 Rezerwy

Rezerwy Spółka tworzy, gdy na jednostce ciąży obecny obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych, istnieje prawdopodobieństwo, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje wpływ środków zawierających w sobie korzyści ekonomiczne oraz można dokonać wiarygodnego szacunku kwoty tego zobowiązania.

Rezerwy tworzone są między innymi na poniższe zobowiązania:

- odroczony podatek dochodowy, tworzona w związku z wystąpieniem dodatnich różnic przejściowych między wartością księgową aktywów i pasywów, a ich wartością podatkową,
- przyszłe świadczenia pracownicze – nagrody jubileuszowe, odprawy emerytalno-rentowe, ekwiwalent za węgiel wypłacany po okresie zatrudnienia,
- przyszłe koszty likwidacji kopalń oraz innych obiektów technologicznych po zakończeniu ich eksploatacji,
- skutki toczących się postępowań przeciwko Spółce,
- udzielone gwarancje, poręczenia i inne tego typu zobowiązania, z chwilą zagrożenia poniesieniem wydatków za osoby trzecie,
- inne przyszłe zobowiązania wynikające ze spraw w toku.

Wartość rezerw Spółka ustala w wysokości szacunków własnych.

Rezerwę na odroczony podatek dochodowy ustala się w wysokości kwoty podatku wymagającej zapłaty w przyszłości, z uwzględnieniem w większości przypadków stawek podatku dochodowego obowiązujących w roku powstania obowiązku podatkowego.

Rezerwy na przyszłe świadczenia pracownicze ustala się w wysokości oszacowanej metodami aktuarialnymi. Podziału rezerw na długo i krótkoterminowe dokonano według proporcji ustalonej metodami statystycznymi przez aktuarium.

Rezerwę na likwidację kopalń ustala się zgodnie z zasadami MSR 16, MSR 37 oraz IFRIC 1.

9.10.3 Rozliczenia międzyokresowe kosztów

Za rozliczenia międzyokresowe kosztów ujmowane w pasywach bilansu, Spółka uznaje prawdopodobne zobowiązania przypadające na bieżący okres sprawozdawczy wynikające ze świadczeń wykonanych na rzecz Spółki przez kontrahentów i pracowników, jeżeli wartość zobowiązania jest znana lub możliwa do oszacowania w sposób wiarygodny lub wynikające z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń związanych z bieżącą działalnością, możliwych do oszacowania w sposób wiarygodny.

Bierne rozliczenia międzyokresowe stanowią:

- wynagrodzenia wypłacane wraz z narzutami jednorazowo w roku,
- zarachowane koszty opłat wynikające z rozliczenia produkcji, jeżeli nie zostały uznane za zobowiązania nie fakturowane,
- krótkookresowe rezerwy z tytułu niewykorzystanych urlopów, aktualizowane na koniec roku,
- inne krótkookresowe rezerwy współmierne do osiągniętych przychodów, stanowiące przyszłe zobowiązania oszacowane na podstawie zawartych umów lub innych wiarygodnych szacunków.

9.10.4 Rozliczenia międzyokresowe przychodów

Rozliczenia międzyokresowe przychodów Spółki obejmują:

- równowartość otrzymanych lub należnych od kontrahentów środków udokumentowanych fakturą VAT z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach,
- przychody należne, oszacowane na podstawie wyceny kontraktów długoterminowych,
- środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, rozliczane równolegle do odpisów amortyzacyjnych środków trwałych sfinansowanych z tych źródeł,
- wartość przyjętych nieodpłatnie, w tym w drodze darowizny środków trwałych, środków trwałych w budowie, wartości niematerialnych i prawnych, rozliczana równolegle do odpisów amortyzacyjnych tych składników majątku,
- ujemną wartość firmy, jako różnicę niższej ceny nabycia jednostki lub zorganizowanej części od wartości godziwej przyjętych aktywów netto.

9.11 Przychody, koszty, wynik finansowy

9.11.1 Przychody

Za przychody ze sprzedaży Spółka uznaje uprawdopodobnione powstanie korzyści ekonomicznych w okresie sprawozdawczym, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zwiększenia wartości aktywów, albo zmniejszenia zobowiązań, które doprowadzą do wzrostu kapitału własnego w inny sposób niż wniesienie środków przez właścicieli. Przychody ze sprzedaży korygowane są o wynik z rozliczenia towarowych instrumentów zabezpieczających.

Za przychody Spółka uznaje ponadto:

1. pozostałe przychody operacyjne, związane pośrednio z działalnością gospodarczą:

- zysk ze zbycia środków trwałych, środków trwałych w budowie, wartości niematerialnych i prawnych,
- odpisy dotacji otrzymanych na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych,
- odpisy nieodpłatnie otrzymanych lub darowanych rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych i prawnych,
- rozwiązanie rezerw tworzonych w okresach poprzednich,
- odwrócenie odpisów aktualizujących wartość aktywów, w przypadku ustania przyczyny dla której uprzednio odpisu dokonano,
- otrzymane kary i odszkodowania,
- odzysk z likwidacji majątku trwałego,
- korekty przychodów z działalności operacyjnej z lat poprzednich,
- inne tym podobne przychody.

2. przychody finansowe

- dywidendy i udziały w zyskach,
- odsetki od inwestycji, od środków na bieżących rachunkach bankowych oraz za zwłokę w zapłacie należności,
- zysk ze zbycia inwestycji, w tym z rozliczenia walutowych instrumentów zabezpieczających,
- nadwyżka dodatnich różnic kursowych nad ujemnymi,

- aktualizacja wartości inwestycji krótkoterminowych i długoterminowych w części nie rozliczonej z kapitałem z aktualizacji wyceny,
 - rozwiązanie rezerw utworzonych uprzednio na zobowiązania finansowe,
 - inne przychody finansowe.
3. zyski nadzwyczajne, powstające w związku ze zdarzeniami trudnymi do przewidzenia, nie mieszczące się w ryzyku prowadzonej działalności gospodarczej.

9.11.2 Koszty

Za koszty Spółka uznaje uprawdopodobnione zmniejszenie w okresie sprawozdawczym korzyści ekonomicznych o wiarygodnie określonej wartości, w formie zmniejszenia wartości aktywów, albo zwiększenia wartości zobowiązań i rezerw, które doprowadzą do zmniejszenia kapitału własnego lub zwiększenia jego niedoboru w inny sposób niż wycofanie środków przez udziałowców lub właścicieli.

Rachunek kosztów prowadzony jest w układzie rodzajowym oraz w układzie miejsc powstawania i typów działalności.

Ponadto, kosztami Spółki są:

1. pozostałe koszty operacyjne tj. koszty związane pośrednio z działalnością operacyjną:
 - strata ze zbycia rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,
 - aktualizacja wartości aktywów niefinansowych w części nie rozliczonej z kapitałem własnym,
 - wartość przekazanych darowizn aktywów rzeczowych i pieniężnych,
 - utworzenie rezerw na przyszłe zobowiązania i przewidywane koszty z wyjątkiem rezerw na zobowiązania finansowe,
 - zapłacone odszkodowania, kary, grzywny, koszty postępowania sądowego,
 - koszty związane z likwidacją rzeczowych aktywów trwałych,
 - koszty niewykorzystanej zdolności produkcyjnej powstałe z przyczyn niezależnych od jednostki,
 - inne tym podobne koszty związane pośrednio z działalnością operacyjną.
2. koszty finansowe
 - odsetki od zobowiązań finansowych oraz innych zobowiązań, w tym za zwłokę w zapłacie,
 - strata ze zbycia inwestycji, w tym z rozliczenia walutowych instrumentów zabezpieczających,
 - odpisy aktualizujące wartość inwestycji z tytułu trwałej utraty wartości,
 - nadwyżka ujemnych różnic kursowych nad dodatnimi,
 - utworzenie rezerw na zobowiązania finansowe,
 - tzw. efekt „zwijania dyskonta” wynikający ze wzrostu wartości rezerw na likwidację kopalń będący rezultatem upływu czasu,
 - inne, koszty finansowe.
3. straty nadzwyczajne, powstałe na skutek zdarzeń trudnych do przewidzenia, występujących poza ryzykiem prowadzonej działalności operacyjnej.

Dane porównywalnego okresu sprawozdawczego doprowadzone zostały do zasad prezentacji obowiązujących w okresie bieżącym.

10. ŚREDNIE KURSY WYMIANY ZŁOTEGO

W okresie objętym sprawozdaniem finansowym oraz w okresie porównywalnym notowania średnich kursów wymiany złotego w stosunku do EURO, ustalone przez Narodowy Bank Polski przedstawiały się następująco:

	<i>okres bieżący</i>	<i>okres porównywalny</i>
1. kurs obowiązujący na ostatni dzień okresu	4,0401	4,5422
2. kurs średni, obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie	4,0805	4,7311
3. najwyższy kurs w okresie Tab. Nr 83/A/NBP/2005 , Tab. nr 42/A/NBP/2004	4,2756	4,9149
4. najniższy kurs w okresie Tab. nr 46/A/NBP/2005, Tab. nr 126/A/NBP/2004	3,8839	4,5422

11. PODSTAWOWE POZYCJE BILANSU, RACHUNKU ZYSKÓW I STRAT, RACHUNKU PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH W PRZELICZENIU NA EURO

		<i>stan na ostatni dzień w tys. EURO</i>	
		<i>okresu bieżącego</i>	<i>okresu porównywalnego</i>
1. Podstawowe pozycje bilansu			
A k t y w a r a z e m		2 347 700	1 887 434
I.	Aktywa trwałe	1 676 384	1 360 375
II.	Aktywa obrotowe	671 316	527 059
P a s y w a r a z e m		2 347 700	1 887 434
I.	Kapitał własny	1 426 706	976 156
II.	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	920 994	911 278

Do przeliczenia danych bilansu na ostatni dzień okresu bieżącego przyjęto kurs PLN/EUR ustalony przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,0401 PLN/EUR

Do przeliczenia danych bilansu na ostatni dzień okresu porównywalnego przyjęto kurs PLN/EUR ustalony przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,5422 PLN/EUR

2. Podstawowe pozycje rachunku zysków i strat		<i>w tys. EURO</i>	
		<i>okres bieżący</i>	<i>okres porównywalny</i>
I.	Przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów	862 927	693 484
II.	Koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów	535 474	423 728
III.	Zysk (strata) brutto na sprzedaży	327 453	269 756
IV.	Zysk (strata) na sprzedaży	260 276	214 683
V.	Zysk (strata) na działalności operacyjnej	246 824	211 642
VI.	Zysk (strata) na działalności gospodarczej	268 488	226 176
VII.	Wynik zdarzeń nadzwyczajnych	-	
VIII.	Zysk(strata) brutto	268 488	226 176
IX.	Zysk (strata) netto	249 622	200 667

Do przeliczenia danych rachunku zysków i strat za okres bieżący przyjęto kurs średni PLN/EUR, obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie, ustalonych przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,0805 PLN/EUR

Do przeliczenia danych rachunku zysków i strat za okres porównywalny przyjęto średni kurs PLN/EUR, obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie, ustalonych przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,7311 PLN/EUR

3. Podstawowe pozycje rachunku przepływów środków pieniężnych		<i>w tys. EURO</i>	
		<i>okres bieżący</i>	<i>okres porównywalny</i>
A.	Przepływy pieniężne z działalności operacyjnej	170 239	168 966
B.	Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej	-78 310	-15 991
C.	Przepływy pieniężne z działalności finansowej	4 842	-117 070
D.	Przepływy pieniężne netto, razem (A+/-B+/-C)	96 771	35 905
E.	Bilansowa zmiana stanu środków pieniężnych	97 174	36 022
F.	Środki pieniężne na początek okresu	78 952	58 393
G.	Środki pieniężne na koniec okresu	177 451	98 039

Do przeliczenia danych rachunku przepływów pieniężnych za okres bieżący przyjęto następujące kursy PLN/EUR:

- danych z pozycji A,B,C,D,E - kurs średni obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w bieżącym okresie, ustalonych przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,0805 PLN/EUR
- danych z pozycji F – kurs ustalony przez NBP na ten dzień 31 grudnia 2004 roku tj. kurs 4,0790 PLN/EUR
- danych z pozycji G - kurs ustalony przez NBP na ten dzień 30 czerwca 2005 roku tj. kurs 4,0401 PLN/EUR

Do przeliczenia danych rachunku przepływów pieniężnych za okres porównywalny przyjęto następujące kursy PLN/EUR:

- danych z pozycji A,B,C,D,E - kurs średni obliczony jako średnia arytmetyczna kursów obowiązujących na ostatni dzień każdego miesiąca w danym okresie, ustalonych przez NBP na ten dzień tj. kurs 4,7311 PLN/EUR
- danych z pozycji F – kurs ustalony przez NBP na ten dzień 31 grudnia 2003 roku tj. kurs 4,7170 PLN/EUR
- danych z pozycji G - kurs ustalony przez NBP na ten dzień 30 czerwca 2004 roku tj. kurs 4,5422 PLN/EUR

12. RÓŻNICE POMIĘDZY POLSKIMI I MIĘDZYNARODOWYMI STANDARDAMI RACHUNKOWOŚCI

Spółka stosuje zasady i metody rachunkowości zgodne z ustawą z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości. Wynik finansowy oraz niektóre pozycje aktywów i pasywów różnią się od wielkości, które wykazane byłyby w sprawozdaniach finansowych sporządzonych zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (MSR/MSSF) przyjętymi przez Komisję Europejską na mocy Rozporządzeń.

Spółka przeprowadziła analizę obszarów potencjalnych różnic oraz dokonała wstępnej kalkulacji korekt wpływających na wysokość kapitału własnego (aktywów netto) oraz wyniku finansowego netto pomiędzy sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z polskimi zasadami rachunkowości a sprawozdaniem, które byłoby sporządzone zgodnie z MSSF. W celu identyfikacji różnic Zarząd Spółki wykorzystał swoją najlepszą wiedzę o spodziewanych standardach i interpretacjach, faktach i okolicznościach oraz zasadach rachunkowości zgodnych z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, w tym zgodnie z MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy”.

Różnice pomiędzy przyjętymi zasadami rachunkowości Spółki, a MSR/MSSF wynikają z kwestii przedstawionych poniżej.

12.1 Ujęcie skutków hiperinflacji w latach ubiegłych

W sprawozdaniach finansowych Spółki skutki hiperinflacji nie zostały ujęte zgodnie z Międzynarodowym Standardem Rachunkowości 29 „Sprawozdawczość finansowa w warunkach hiperinflacji”. Dotyczy to składników majątku trwałego nabytych w okresie hiperinflacji w latach ubiegłych, których ceny nabycia należałoby doprowadzić do poziomu cen odpowiadającego sile nabywczej na dzień bilansowy w sprawozdaniach sporządzanych w tym okresie. Skorygowana w ten sposób wartość bilansowa tych środków i innych aktywów niepieniężnych staje się ceną nabycia lub kosztem wytworzenia w sprawozdaniach późniejszych, będących podstawą odpisów amortyzacyjnych. W przybliżeniu dotyczy to środków trwałych nabytych w okresie do drugiej połowy roku obrotowego 1996.

12.2 Specjalistyczne części zamienne

W sprawozdaniach Spółki części zamienne wykazywane są jako składniki zapasów. Zgodnie z MSR specjalistyczne części zamienne wykorzystywane przez okres dłuższy niż rok lub wykorzystywane wyłącznie do konserwacji lub serwisowania pewnych środków trwałych powinny być również zaliczone do środków trwałych i podlegać amortyzacji w okresie ich używania nie dłuższym niż dany środek trwały.

12.3 Odsetki ujęte w wartości bilansowej środków trwałych

Zgodnie z ustawą o Rachunkowości Spółka kapitalizowała koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania nabycia lub wytworzenia środków trwałych (pomniejszony o przychody z tego tytułu) za okres do momentu oddania środka trwałego do użytkowania. Zgodnie z podejściem wzorcowym określonym w MSR 23 „ Koszty finansowania zewnętrznego” odsetki odnoszone są do rachunku zysków i strat w okresie, w którym zostały poniesione.

12.4 Odrębna amortyzacja komponentów środków trwałych

MSR 16 „Rzeczowe aktywa trwałe” wymaga odrębnego amortyzowania komponentów środka trwałego o różnych okresach użytkowania, podczas gdy Ustawa o Rachunkowości nie zawiera takiego wymogu, w związku z tym dla celów sporządzenia sprawozdania finansowego według polskich zasad rachunkowości Spółka stosowała jedną stawkę amortyzacyjną dla każdego środka trwałego jako całości.

12.5 Kapitalizacja kosztów znaczących przeglądów

Według MSR 16 „Rzeczowe aktywa trwałe”, jeżeli warunkiem kontynuowania używania pozycji rzeczowych aktywów trwałych jest przeprowadzanie regularnych znaczących przeglądów w celu zapobieżenia wystąpienia usterek, koszty takiego przeglądu, ujmowane są w wartości bilansowej danego środka trwałego, a pozostała wartość bilansowa kosztów poprzedniego przeglądu jest usuwana z wartości bilansowej środka trwałego. Przepisy Ustawy o Rachunkowości nie zawierają takiego wymogu, w związku z tym Spółka dla celów sporządzenia sprawozdania finansowego według polskich zasad rachunkowości ujmowała tego rodzaju koszt w rachunku zysków i strat w momencie poniesienia.

12.6 Korekta kosztu wytworzenia wyrobów gotowych na zapasach

Korekty wpływające na wartość środków trwałych, a tym samym wysokość odpisów amortyzacyjnych dokonanych w oddziałach produkcyjnych KGHM Polska Miedź S.A. będą powodować konieczność odpowiedniej korekty kosztu wytworzenia wyrobów gotowych pozostających na saldzie zapasów.

12.7 Instrumenty finansowe

Z zakresu dopuszczalnych w MSSF 1 „Zastosowanie MSSF po raz pierwszy” wyłączeń fakultatywnych z obowiązku pełnego retrospektywnego zastosowania MSSF, Spółka wybrała możliwość nie przekształcania danych porównawczych (tj. danych za 2004 rok) w zakresie instrumentów finansowych. W istocie jedyna różnica dotyczyłaby zmiany klasyfikacji aktywa finansowego w postaci jednostek uczestnictwa do kategorii „aktywów finansowych wycenianych przez rachunek zysków i strat”, zgodnie z MSSF 1 par.25A.

12.8 Wycena jednostek zależnych i stowarzyszonych

Zgodnie z Ustawą o Rachunkowości KGHM Polska Miedź S.A. dokonuje wyceny swoich udziałów w jednostkach zależnych i stowarzyszonych metodą praw własności. Według MSSF metoda ta dla sprawozdań jednostkowych nie jest dozwolona. Akcje i udziały w jednostkach zależnych należy wyceniać według ceny nabycia lub zgodnie z MSR 39 „Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena” w zależności od okoliczności.

12.9 Podatek dochodowy odroczony

Od różnic wymienionych w powyższych punktach zostanie odpowiednio ustalony podatek odroczony zgodnie z wymogami MSR 12 „Podatek dochodowy”.

12.10 Zakres ujawnień

Prezentacja danych w sprawozdaniu finansowym sporządzonym według MSSF oraz zakres informacji ujawnionych w dodatkowych notach objaśniających byłyby różne od prezentacji i ujawnień dokonanych zgodnie z Ustawą o Rachunkowości.

13. Informacja nt przepisów stanowiących podstawę sporządzania jednostkowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych jednostki dominującej oraz Grupy Kapitałowej KGHM Polska Miedź S.A. począwszy od 2005 roku

Począwszy od roku 2005 skonsolidowane sprawozdania finansowe Grupy Kapitałowej KGHM Polska Miedź S.A. są sporządzane według Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej przyjętych przez Komisję Europejską.

Jednostkowe sprawozdania finansowe jednostki dominującej będą nadal sporządzane w oparciu o przepisy Ustawy o Rachunkowości. Zatwierdzeniu i podziałowi podlegać będzie wynik finansowy ustalony na podstawie polskich zasad rachunkowości.